

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obo/13/2014
Identifikačné číslo spisu:	1001899864
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1001899864.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci v právnej veci žalobcu: BL Slovakia, spol. s r. o., , Mostná 72, Nitra, IČO 31 396 054 zast. advokátkou JUDr. Editou Gavorovou, Zelinárska 2, Bratislava proti žalovanému: Ing. František Laufík, CSc, Nové záhrady III/6, Bratislava, o zaplatenie 105 364,29 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5. februára 2014, č. k. 28Cb 16/2001-883, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5. februára 2014, č. k. 28Cb 16/2001-883 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením návrh žalovaného zo dňa 22. 01. 2004 na prerušenie konania zamietol.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalovaný doručil súdu na pojednávaní dňa 22. 01. 2004 návrh, aby bolo prerušené konanie podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. Podľa žalovaného dôvodom na prerušenie konania je, že Krajský súd v Bratislave nikdy nebol oprávnený prejednať vec uplatnenú v konaní pod sp. zn. 28 Cb 16/01. Listom vlastníctva č. 589 vyhotoveným dňa 27. 06. 2007, ktorý založil do spisu, dokázal, že tento súd nie je vecne príslušný, pretože ide o vec občianskoprávnu, preto na jej prejednanie je príslušný Okresný súd Bratislava II. Žalovaný ďalej uviedol, že v tomto konaní je poškodený konaním pred nezákonným sudcom. Pretože na túto okolnosť upozorňuje márne, t. j. vyčerpal všetky možnosti nápravy na zákonného stavu, je na preskúmanie otázky zákonného sudcu, teraz oprávnený už len Ústavný súd Slovenskej republiky.

S ohľadom na okolnosť, že do dvoch týždňov podá ústavnú sťažnosť o odňatí zákonnému sudcovi, navrhol žalovaný, aby postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) O. s. p., prerušil konanie č. k. 28 Cb 16/01 do času, kým otázku nerozhodne Ústavný súd Slovenskej republiky, pretože rozhodnutie závisí od otázky, ktorú súd nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

Žalovaný podaním zo dňa 13. 01. 2014 namietol, podľa ust. § 103 O. s. p., nedostatok vecnej

príslušnosti konajúceho súdu. Na pojednávaní dňa 22. 01. 2004 námietka žalovaného súvisiaca s vecnou príslušnosťou obsiahnutá v podaní zo dňa 13. 01. 2014, bola súdom vyhodnotená, ako nedôvodná. Podľa ust. § 9 ods. 3 písm. c/ O. s. p. platného v čase podania žaloby, Krajský súd v Bratislave bol vecne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie žaloby žalobcu zo dňa 22. 08. 2000.

Súd prvého stupňa zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania z dôvodu, že nie je, resp. nebude riešená otázka, ktorá by mala význam pre rozhodnutie súdu, ako to upravuje ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Podľa ust. § 103 O. s. p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci /podmienky konania/.

Splnenie podmienky konania, medzi ktoré patrí aj vecná príslušnosť súdu, boli splnené začatím konania vo veci samej Krajským súdom v Bratislave a zostali nezmenené. V tejto súvislosti sa súd odvoláva aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. 09. 2013, č. k. 4 Obo 58/2013, kde Najvyšší súd Slovenskej republiky prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. vyhodnotil tak, že prerušenie konania závisí od úvahy súdu a je upravené len ako procesná možnosť súdu, nie jeho povinnosť. Výber vhodného opatrenia slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení konania, má súd podriaďovať aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní vyplývajúcej z ust. § 6 O. s. p., rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku, ako pravidlo.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd návrh na prerušenie konania predložený žalovaným dňa 22. 01. 2014 zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu žalovaný podal odvolanie v zákonom stanovenej odvolacej lehote. z dôvodu § 205, ods. 2, písm. a) O. s. p., pretože v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, písm. h) O. s. p., keď súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec postúpil občianskoprávnemu úseku Okresného súdu Bratislava II, do právomoci ktorého vec patrí. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu na prerušenie konania vyhovie.

Uviedol, že Krajský súd v Bratislave nie je vecne príslušný na prejednanie predmetnej veci, nakoľko sa nejedná o vec obchodnú, ale o občianskoprávnu. Súd prvého stupňa mal preto správne vec prerušiť až do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jeho sťažnosti na odňatie veci zákonnému sudcovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Vyššie citované ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber, resp. voľbu súdu, ktoré z jednotlivých opatrení (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, riešenie tzv. predbežnej otázky) slúžiacich účelu racionálnej organizácie postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konania, je ale potrebné podriaďovať aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 O.s.p.) a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv účastníkov konania rýchlejšia a účinnejšia. Rozhodujúcim hľadiskom je teda zásada hospodárnosti konania, preto

prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. musia sudy vykladať a uplatňovať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4). Zo žiadneho ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky nemožno vyvodit', že prerušením konania jeho účastník stráca právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Všeobecný súd sa pri uplatňovaní procesného postupu podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku preto musí spravovať aj požiadavkou, ktorá je zakotvená v tomto článku Ústavy Slovenskej republiky a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (viď Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 21/2000).

Súd prvého stupňa zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania z dôvodu, že nie je, resp. nebude riešená otázka, ktorá by mala význam pre rozhodnutie súdu, ako to upravuje ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. S týmto názorom sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Nebolo totiž preukázané, že v inom súdnom konaní sa rieši otázka, ktorá by mala význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní.

Úmysel účastníka podať ústavnú sťažnosť resp. samotné podanie takejto ústavnej sťažnosti účastníkom konania, nie je dôvodom, ktorý by mohol mať význam pre rozhodnutie súdu o prerušení konania. Súd preto nebol povinný prerušiť konanie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Dôvody týkajúce sa vecnej príslušnosti súdu prvého stupňa nie sú pre posúdenie dôvodnosti návrhu na prerušenie konania relevantné, preto sa s nimi odvolací súd pri prejednaní odvolania žalovaného nezaoberal.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa, ako vecne správne s poukazom na ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.